

10

2: Fjender - nes ta - le her fikmagt, vor mund de bandt;
lad os forstå, hvad du harsagt er e - vig sandt:

Fjen- der - ne her
lad os, hvad du

13

du er vor frel - ser u - den svig, du vo - re syn - der

16

tog på dig! Da skal din pris vi ud - sjun - ge.

300 Højhedens Gud, som kom hernen,
i ringhed klædt!

Lovsangen er din rettighed,
hvor du er stedt;
sorgen er dyb i Sions stad,
gør med dit smil den sjæleglad!
Da skal din pris vi udsjunge.

2 Fjendernes tale her fik magt,
vor mund de bandt;
lad os forstå, hvad du har sagt,
er evig sandt:
du er vor frelses uden svig,
du vore synder tog på dig!
Da skal din pris vi udsjunge.

3 Du os har lært din egen bøn
ved barnedåb;
hør du os, Guds enbårne Søn,
al jordens håb,
også vort håb, som hjem du gav
borte på holme, her i hav!
Da skal din pris vi udsjunge.

4 Salig er den, som du har kaldt
hos dig til ly,
har ham til borgerskab udvalgt
i Sions by.
Mæt du vor sjæl, i hunger tom,
rigelig i din helligdom!
Da skal din pris vi udsjunge.

5 Hør, Herre Jesus! Frelser, hør
din lille flok,
sørgende dybt på danske øer
med årsag nok!
Kvæles ej lad den lovssang ny,
som er genfødt til fart i sky!
Da skal din pris vi udsjunge.

Sl. 65.
N. F. S. Grundtvig 1864.
Melodi: Th. Laub 1919.